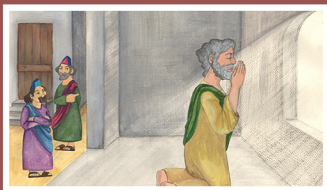

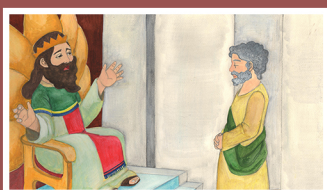
100Page

101Page

102Page

103Page

Daniel

– 29th Story –

N A R Ito ay sa panahon na si Haring Nebucadnesar ay namatay at si Haring Darius ay humalili sa kanya upang mamuno sa Babilonya. Si Haring Darius ay labis na humanga sa karunungan at karakter ni Daniel kaya't hinirang niya siyang maging punong ministro. Ngunit kinasusuklaman ng mga lingkod si Daniel. Sinubukan ng mga lingkod na hanapin ang kahinaan ni Daniel ngunit hindi siya makahanap ng isang paraan upang saktan siya dahil wala siyang kasalanan.

Lingkod “Paano magiging tulad ng isang tao? Gwapo, matalino, masipag, matapat... Hoy, ikaw ba ay tagahanga ni Daniel? Kailangan nating mag-isip tungkol sa kung paano sipain ang dayuhan... Mayroon akong isang mahusay na plano... tumingin...”

Lingkod1 “Aking kamahalan, may mga tao sa bansang ito na hindi naglilingkod sa hari kundi sa ibang tao o ibang mga diyos.”

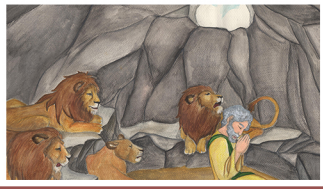
Lingkod2 “Inirerekumenda namin sa iyo na magpasa ng isang utos na nagsasabi na ang mga tao ay dapat lamang yumuko sa hari sa susunod na 30 araw.”

Lingkod3 “Kung ang isang tao ay yumuko sa ibang diyos, dapat mo silang itapon sa lungga ng mga leon.”

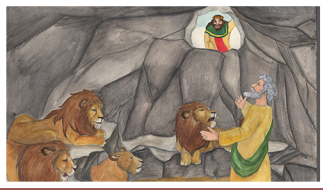
N A R Inilagay ni Haring Darius ang pasulat, isinusulat ito sa kanyang selyo at inihayag ito sa mga tao. Narinig ni Daniel ang anunsyo ngunit hindi nito napigilan na lumuhod siya sa dalangin sa harap ng Diyos ng tatlong beses sa isang araw upang siya’y pasalamatan.

Lingkod1 “Hahaha! Tulad ng naisip ko... Tama... Hayaan mo na lang akong linawin ang aking lalamunan... A-hem... Ang iyong Majjjjjjeeesty!!!!!! Dapat itapon si Daniel sa lungga ng mga leon sapagkat nilabag niya ang utos ng bansa at nananalangin sa Diyos.”

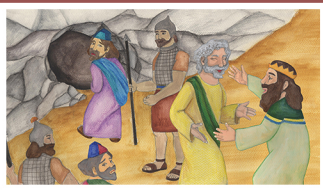
N A R Labis na mahilig si Haring Darius kay Daniel ngunit walang pagpipilian kundi ang ihagis si Daniel sa lungga ng mga leon. Nagsalita ang hari kay Daniel.

104Page

105Page

106Page

H a r i “Ang Panginoon mong Diyos na pinaglingkuran mo nang-masigasig ay magliligtas sa iyo.”

N A R Patuloy na nanalangin si Daniel sa Diyos kahit sa lungga ng mga leon. Ang hari, nag-aalala para kay Daniel, hindi kumain o natulog. Kinabukasan, sumugod ang hari sa lungga ng mga leon kung saan nagugupit ang mga nagugutom na leon.

H a r i “Daniel, Daniel! Nailigtas ka ba ng iyong Diyos, na pinaglingkuran mo nang walang katapusan?”

D a n i e l “Ipinadala ng Diyos ang kanyang anghel at isinara niya ang mga bibig ng mga leon.”

N A R Sa loob ng lungga ng mga leon, mukhang mapayapa si Daniel. Ang mga gutom na leon ay malumanay na tumayo sa tabi ni Daniel. Natuwa ang hari. At ipinatawag niya ang mga nag-frame kay Daniel. Itinapon sila ng galit na hari at ang kanilang mga pamilya sa lungga ng mga leon.

Lingkod1 “Uh..uh ... Doon! Ayun! Doon ka tumingin leon! maniniwala rin ako sa Diyos ngayon ok?? Ok ??

Hindi.. .. Hindi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Aaaaarrrrrrrrghhhhhhhh !!!”

L i n g k o d “Hindi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Aaaaarrrrrrrrghhhhhhhh!!!”

N A R Ang hari ay naglabas ng isang bagong utos na sa bawat bahagi ng kanyang kaharian ang mga tao ay dapat matakot at sumamba sa Diyos ni Daniel. Mula noon, si Daniel ay patuloy na naglilingkod lamang sa Diyos at nanirahan sa kapayapaan.